

Ha vissza mernéd idézni

Ha vissza mernéd idézni
 azt az utolsó kávéét együtt –
 az esőt, mely összeülekezve lepott meg
 egy könnyfacsaró film után, ahogy ő elment –
 a katonaságból el nem küldött leveleket
 ahol istennőnek és ringyónak nevezted –
 a verseket, melyekben a honvagy
 az irónia szűk ingét vette fel –
 Ha ki mernéd nyitni
 a könyvbástya ablakait
 amelyek mögé bújtál és végignéznél
 az életed nevét viselő kietlen vidéken
 és el mernéd hagyni a város falait
 s a másikat, s a másikat
 fáradtan éhesen a ki tudja hanyadik városban
 leülnél egy padra
 egy alvó részeg
 és egy játszó gyermek közé.

Romulus Bucur 1956-ban született Aradon. A bukaresti egyetem filológiai fakultásának román-angol nyelv és irodalom tagozatán végzett. Kiváló eredményeinek köszönhetően „kutatómunkára alkalmas”-nak minősítették – ennek ellenére állást csak az aradi 1-es számú Ipari Iskolában kapott, mint román irodalomtanár; tíz évig tanított ott. 1982-ben versel egy „Cinci” (Öten) című, közös verseskötetben jelentek meg; a kötetnek nagyon jó kritikája volt, és a „80-as generáció” kiáltványának ismerték el. 1990 óta az „Arca” főszerkesztő-helyettese. Versel megjelentek magyar és angol fordításban.

A falon
 nagyapám képe
 bajszosan
 császári s királyi
 katonaruhában

(hirtelen megértem
 hogy a világ
 tovább is létezne
 nélkülem)

egyszer csak
 felpattan az ajtó
 bejössz
 és kezdesz kirakni
 egy zseb gesztenyét:
 egyet nekem
 egyet neked...

Bucurné Sebestyén Éva fordításai

Alföldi szlovák írók találkozója Békéscsabán

„Nincsenek könnyű helyzetben manapság az anyaországon kívül élő szlovák írók, költők” – hangzott el a Magyarországi Szlovák Írók és Művészek Egyesülete, valamint a Csabai Szlovákok Szervezete által január 10–11. között immáron ötödik alkalommal megrendezett megyeszékhelyi találkozón, melyre Szlovákiából és Romániából is érkeztek szlovák íróvendégek. Miként tanácskozásukon megállapították: természetesen a pénzügyi nehezíti leginkább az irodalmi művek, a sajtótermékek megjelentetését. Hazánkban például nem rendelkeznek saját nyomdával, akadozik a terjesztés, a fordítások szinte a minimálisra csökkentek. Pedig a közép-európa

régióban a kisebbségi irodalomnak híd szerepet kellene betöltenie, a kultúrák egymásra utaltak.

Kezdeményezések azért akadnak, ilyen a „Dolnozemsky Slovák” című kulturális folyóirat is, amelynek következő száma hamarosan megjelenik. Az olvasóhoz való eljuttatásban sokat segíthet környékünkön a békéscsabai Szlovák Kultúra Háza, ahol a szlovák publikációkhoz, könyvekhez, kiadványokhoz hozzá lehet jutni.

Szó esett a tanácskozáson arról is, hogy például Magyarországon olyan előrehaladott állapotban van a szlovákok asszimilációja, hogy már egyre kevésbé igénylik a szlovák nyelvű irodalmat. A több-

ségi nemzetek részéről – Szlovákiában és Magyarországon egyaránt – kicsi az érdeklődés a másik kultúrája iránt. A befelé fordulás azonban csak közösen oldható fel. A növekvő anyagi gondok is útját állják a szlovák kultúra terjedésének. Még olyan is sokszor megessik, hogy az írók, költők szervezeteik által megvásárolják saját műveiket, hogy különböző rendezvényeiken ingyen osszák szét azoknak, akiknek erre már nincsen pénzüik.

Nyemcsok László

A **BÉKÉS MEGYEI HÍRLAP**
 1997. január 11-i számából